

stačí na to odpovědět, že podle § 7 jaz. zák. vyřizují spory o užití jazyka při soudech příslušné státní úřady dohlédací jako věci státní správy odděleně od věci, ve které spory ty vzešly, takže úřady správní, které se zabývaly jazykovým sporem, nefungovaly jako úřady opatrovnické, čímž padá každá výtka v naznačeném směru, a jest i dovolání se § 265 o. z. o. nemístné.

Jest sice pravda, že st-l může vésti své soukromé knihy, spisy a korespondenci jazykem německým, ale z toho neplyne nikterak, že by byl také oprávněn předkládati soudu účty ve věcech opotrovance Eduarda D. rovněž jazykem německým. Pro otázku jazykové úpravy účtů těchto v tomto případě jsou směrodatnými jen ustanovení zák. jazykového a ta předpisují — jak již řečeno — aby účty ty byly soudu předloženy jazykem čsl.

Ježto tedy stížnost není v žádném směru odůvodněna, bylo ji zamítnouti.

Č. 3147.

Stavební ruch. — Vyvlastnění: Změní-li žadatel za vyvlastnění v průběhu řízení odvolacího v podstatných směrech původní žádost za vyvlastnění, není II. stolice oprávněna — rozhodujíc o rekursu — rozhodnouti implicity o této změněné žádosti, nýbrž jest povinna vrátiti změněný návrh vyvlastňovací I. stolici k novému řízení.

(Nález ze dne 21. ledna 1924 č. 897).

Věc: Božena K. v Praze (adv. Dr. Moř. Epstein z Prahy) proti zemské správě politické v Praze o vyvlastnění pozemků.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Vyvlastňovacím nálezem z 19. ledna 1922 vyhověla osp v B. na základě komisionelního šetření ze 6. prosince 1921 a opírajíc se o ustanovení zák. o stavebním ruchu z 11. března 1921 č. 100 Sb. žádosti stavebního družstva »Svépomoc« v B. za vyvlastnění pozemků ve výměře 15.036 m² z pozemkových parcel č. kat. — — v B., náležejících vlastnický st-lce na stavbu 25 rodinných resp. dělnických domků, s příslušnou komunikací, za cenu 2.50 Kč za 1 m² půdy.

K odvolání st-lčinu zrušila zsp v Praze rozhodnutím z 21. března 1922 nál. ten, poněvadž byl vydán na základě zák. z 11. března 1921 č. 100 Sb. v době, kdy zákon ten již neplatil, a uložila zsp-é, aby vydala nový nález na základě zák. z 27. ledna 1922 č. 45 Sb.

Na to vydala osp v B. bez nového šetření nový vyvlastňovací nález stejného obsahu, při čemž se však odvolala na ustanovení cit. zák. o stavebním ruchu z r. 1922.

Také z tohoto nál. odvolala se st-lka; zsp nařídila pak různá doplnění, během nichž družstvo změnilo svoji původní žádost v ten smysl, že žádalo nyní pouze o vyvlastnění plochy 12.083,2 m² na stavbu 16 rodinných domků, z nichž dvou s malými provozovny živnostenskými, jakož i na potřebnou komunikaci o vodoteč.

Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad odvolání st-lčino jako bezdůvodné, zároveň však změnil v odpor vzatý nález upraviv jej ve smyslu změněné žádosti stavebního družstva.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvážil nss takto:

Jak shora uvedeno, byla předmětem řízení před první stolicí žádost stavebního družstva »Svépomoc« za vyvlastnění pozemků ve výměře 15.036 m² z pozemkových parcel č. kat. — — v B., náležejících vlastnický st-lce na stavbu 25 rodinných resp. dělnických domků, s příslušnou komunikací. Během řízení odvolacího změnilo družstvo svoji původní žádost v ten smysl, že žádalo nyní pouze o vyvlastnění plochy 12.083·2 m² na stavbu 16 rodinných domků, z nichž dvou s malými provozovny živnostenskými, jakož i na potřebnou komunikaci a vodoteč.

Tím, že nyní družstvo žádalo za vyvlastnění zcela jiné výměry půdy, jež ani plošně nekryla se plně s půdou rozhodnutím první stolicí vyvlastněnou, a tím že změnilo i projekt, pro nějž vyvlastnění žádáno jak co do počtu domků, tak i co do určení jich (projektována nyní i stavba dvou živnostenských provozoven) odvolalo družstvo samo svoji původní žádost a nahradilo ji žádostí zcela novou. Tím však také odňalo právní podklad rozhodnutí první stolicí, jehož přezkoumání stalo se tím bezpředmětným.

O nové žádosti družstva, podané v konečné úpravě dne 21. srpna 1922, tedy za platnosti zák. z 27. ledna 1922 č. 45 Sb. mělo být podle § 4 cit. zák. zavedeno řízení za účelem zjištění, jsou-li splněny podmínky §§ 2 a 3 tohoto zák., a podle § 4 cit. zák. byl povolán k provedení tohoto řízení okr. úřad pol. Nebyla tedy zsp oprávněna o tomto novém návrhu v řízení odvolacím rozhodovati, nýbrž bylo její povinností vrátiti návrh ten stolicí první k příslušnému projednání. Jestliže tak neučinila, nýbrž projednala návrh ten sama, vycházejíc zřejmě z mylného právního názoru, že tak učiniti může, dopustila se tím nezákonnosti, pro niž bylo rozhodnutí její zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž bylo lze zabývat se ještě dalšími námitkami stížnosti.

č. 3148.

Dávka z přírůstku hodnoty: Není nezákonné, považuje-li úřad za zcizovací hodnotu předmětů horního vlastnictví — dle smlouvy společenské na účet vkladu jednoho ze společníků vnesených — peněžní hodnotu, za niž nemovitosti ty byly převzaty a jež ve smlouvě společenské byla určena.

(Nález ze dne 22. ledna 1924 č. 978).

Věc: Firma Union-Braunkohlengewerkschaft v P. proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Dle prohlášení z 23. ledna 1918 a společenské smlouvy z 14. září 1917 byly předány firmou Union-Braunkohlengewerkschaft v P. dolové míry a přebytky ve vložkách horních č. — — firmě Braunkohlenwerke Willomitz, Gesellschaft m. b. H.